

EURÓPSKY PARLAMENT

2004

2009

Dokument na schôdzu

A6-0065/2009

12.2.2009

SPRÁVA

o sociálnej zodpovednosti subdodávateľských podnikov vo výrobnom reťazci
(2008/2249(INI))

Výbor pre zamestnanosť a sociálne veci

Spravodajca: Lasse Lehtinen

PR_INI

OBSAH

	strana
NÁVRH UZNESENIA EURÓPSKEHO PARLAMENTU	3
DÔVODOVÁ SPRÁVA.....	9
VÝSLEDOK ZÁVEREČNÉHO HLASOVANIA VO VÝBORE	11

NÁVRH UZNESENIA EURÓPSKEHO PARLAMENTU

o sociálnej zodpovednosti subdodávateľských podnikov vo výrobnom reťazci (2008/2249(INI))

Európsky parlament,

- so zreteľom na článok 31 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie,
- so zreteľom na články 39, 49, 50 a 137 Zmluvy o ES,
- so zreteľom na smernicu Rady 94/45/ES z 22. septembra 1994 o zriaďovaní Európskej zamestnaneckej rady alebo postupu v podnikoch s významom na úrovni Spoločenstva a v skupinách podnikov s významom na úrovni Spoločenstva na účely informovania zamestnancov a prerokovania s nimi¹,
- so zreteľom na smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2002/14/ES z 11. marca 2002, ktorá ustanovuje všeobecný rámec pre informovanie a porady so zamestnancami v Európskom spoločenstve²,
- so zreteľom na návrh smernice Európskeho parlamentu a Rady, ktorou sa stanovujú sankcie proti zamestnávateľom štátnych príslušníkov tretích krajín bez povolenia na pobyt (KOM(2007)0249),
- so zreteľom na svoje uznesenie z 26. októbra 2006 o uplatňovaní smernice 96/71/ES o vysielaní pracovníkov³ a na svoje uznesenie z 11. júla 2007 o vysielaní pracovníkov v rámci poskytovania služieb⁴,
- so zreteľom na usmernenia OECD pre nadnárodné podniky,
- so zreteľom na trojstrannú deklaráciu MOP o zásadách týkajúcich sa nadnárodných podnikov a sociálnej politiky,
- so zreteľom na svoje uznesenie z 15. novembra 2005 o sociálnom rozmere globalizácie⁵,
- so zreteľom na svoje uznesenie z 13. marca 2007 o podnikovej sociálnej zodpovednosti: nové partnerstvo⁶,
- so zreteľom na svoje uznesenie z 23. mája 2007 o podpore dôstojnej práce pre všetkých⁷,
- so zreteľom na svoje uznesenie z 9. októbra 2008 o zintenzívnení boja proti nelegálnej

¹ Ú. v. ES L 254, 30.9.1994, s. 64.

² Ú. v. ES L 80, 23.3.2002, s. 29.

³ Ú. v. EÚ C 313 E, 20.12.2006, s. 452.

⁴ Ú. v. EÚ C 175 E, 10.7.2008, s. 411.

⁵ Ú. v. EÚ C 280 E, 18.11.2006, s. 65.

⁶ Ú. v. EÚ C 301E, 13.12.2007, s. 45.

⁷ Ú. v. EÚ C 102 E, 24.4.2008, s. 321.

práci¹,

- so zreteľom na svoje uznesenie z 11. júla 2007 o modernizácii pracovného práva s cieľom splniť výzvy 21. storočia²,
 - so zreteľom na rozsudok Súdneho dvora Európskych spoločenstiev vo veci C-60/03 *Wolff & Müller*³,
 - so zreteľom na štúdiu „Ručenie v subdodávateľských vzťahoch v európskom stavebníctve“, ktorú vypracovala Európska nadácia pre zlepšovanie životných a pracovných podmienok,
 - so zreteľom na článok 45 rokovacieho poriadku,
 - so zreteľom na správu Výboru pre zamestnanosť a sociálne veci (A6-0065/2009),
- A. keďže využívanie subdodávateľov možno považovať za neoddeliteľnú súčasť hospodárskej činnosti,
- B. keďže nevídaná úroveň hospodárskej činnosti počas posledného štvrtstoročia zohrávala významnú úlohu pri zvyšovaní úrovne zamestnanosti vo väčšine ekonomík Európskej únie a keďže tento vývoj priniesol výhody veľkým a malým spoločnostiam a tiež podporil podnikateľskú aktivitu,
- C. keďže globalizácia a z nej plynúca zvýšená hospodárska súťaž spôsobuje zmeny v spôsoboch, akými sa spoločnosti navzájom organizujú, vrátane externého zadávania nestrategických aktivít, vytvárania sietí a zvýšeného využívania subdodávateľov,
- D. keďže v dôsledku komplexnosti vzťahov medzi materskými spoločnosťami a ich dcérskymi spoločnosťami a medzi hlavnými dodávateľmi a ich subdodávateľmi je zložitejšie jasne vymedziť rozličné štruktúry, opatrenia a politiky, ako aj zodpovednosť alebo ručenie jednotlivých účastníkov výrobného reťazca,
- E. keďže tieto zmeny majú ďalekosiahle dôsledky na pracovnoprávne vzťahy a niekedy je zložité jasne určiť oblasť práva, ktoré sa uplatňuje na vzťahy medzi rôznymi článkami výrobného reťazca, a v dôsledku toho stanovenie ceny a deľba práce sa viac neriadi regulačným rámcom pre priemyselné odvetvie,
- F. keďže výrobný proces v niektorých priemyselných odvetviach má formu rozdeleného reťazca výroby, ktorý sa predĺžil a rozšíril, reťazca, ktorý tvorí logistický reťazec (horizontálny i vertikálny), ako aj hodnotový reťazec hospodárskej a výrobnej povahy s jednotlivými osobitosťami alebo úlohami často „externalizovanými“ na malé firmy alebo samostatne zárobkovo činné osoby, a keďže dôsledkom v podnikových účtoch je nahradenie priamych mzdových nákladov nákladmi za subdodávky, služby a nákladmi spojenými s dodávateľmi, ktoré sú založené na faktúrach a „obchodných zmluvách o poskytovaní služieb“;

¹ Prijaté texty, P6_TA(2008)0466.

² Ú. v. EÚ 175 E, 10.7.2008, s. 401.

³ Vec C-60/03 *Wolff & Müller* [2004] Zb. I-9553.

- G. keďže subdodávateľia sú často stavaní proti sebe a keďže zamestnanci vypisovateľa verejnej súťaže i zamestnanci subdodávateľov sa dostávajú do tlaku, pokiaľ ide o ich pracovné podmienky,
- H. keďže Európsky parlament v minulosti zdôraznil problémy spojené s naoko pôsobiacimi samostatne zárobkovo činnými osobami a keďže tento problém je zrejmy aj v prípade subdodávateľov,
- I. keďže využívanie subdodávateľov a externého zabezpečovania činností právne nezávislými firmami nevedie k nezávislosti a spoločnosti na nižšej úrovni hodnotového reťazca s výnimkou špecializovaných subdodávateľov moderných technológií alebo inej sofistikovanej činnosti často nie sú v postavení, aby mohli konať rovnocenne s hlavnými zmluvnými stranami,
- J. keďže využívanie subdodávateľov, hoci má mnoho pozitívnych aspektov a umožňuje zvyšovať kapacitu výroby, vytvára tiež určitú hospodársku a sociálnu nerovnováhu medzi pracovníkmi a môže vyvolávať tlak na pokles úrovne pracovných podmienok, čo vzbudzuje obavy,
- K. keďže zadávanie zákaziek subdodávateľom môžu tiež uskutočňovať čisto sprostredkovatelia, spoločnosti sprostredkujúce prácu alebo agentúry pre dočasnú prácu, napríklad také, ktoré pôsobia niekedy ako spoločnosti skrývajúce sa za poštovou schránkou, a keďže často dochádza k zadaniu len jednej zákazky alebo k náboru pracovníkov len na tento účel; keďže táto skutočnosť poukazuje na to, že stavebníctvo a iné odvetvia sa vyznačujú rýchlo sa meniacimi podmienkami, v ktorých sú pracovnoprávne vzťahy často neisté,
- L. keďže problémy spojené s touto neistou situáciou sa v cezhraničnom kontexte sa znásobujú napríklad v prípade, že pracovníci sú vyslaní do tretieho členského štátu,
- M. keďže pracovnoprávne vzťahy v stavebníctve sa opätovne definovali a zároveň sa znížila priama sociálna zodpovednosť „hlavného dodávateľa“, pretože prostredníctvom subdodávateľov a zamestnávateľských agentúr došlo k externalizácii práce, čím sa zabezpečovanie lacnej a často nekvalifikovanej pracovnej sily stalo neoddeliteľnou súčasťou nižších úrovní využívania subdodávateľov,
- N. keďže niektoré odvetvia, predovšetkým stavebníctvo, sú v osobitnej miere vystavené zneužívaniu vzhľadom na často komplikované subdodávateľské reťazce,
- O. keďže treba zabezpečiť, aby sa základná zásada rovnakej mzdy za rovnakú prácu na rovnakom mieste vzťahovala na všetkých zamestnancov nezávisle od ich štatútu a druhu ich zmluvy a aby sa vykonávala,
- 1. vyzýva verejné orgány a všetky zainteresované strany, aby vyvinuli maximálne úsilie o zvýšenie úrovne informovanosti pracovníkov o svojich právach v rámci rôznych nástrojov (pracovné právo, kolektívne dohody, etické kódexy), ktoré upravujú ich pracovnoprávny vzťah a pracovné podmienky v podnikoch, pre ktoré pracujú, a zmluvné vzťahy v subdodávateľskom reťazci;

2. vyzýva Komisiu, aby zvýšila informovanosť či už hlavných dodávateľov alebo subdodávateľov o osvedčených postupoch, existujúcich usmerneniach a normách a praktikách sociálnej zodpovednosti medzi spoločnosťami;
3. opätovne vyzýva Komisiu, aby predložila návrh týkajúci sa uplatňovania programu dôstojnej práce v prípade pracovníkov v subdodávateľských podnikoch a najmä súladu so základnými pracovnými normami, dodržiavania sociálnych práv, poskytovania odbornej prípravy pre zamestnancov a rovnakého zaobchádzania s pracovníkmi;
4. zdôrazňuje význam subdodávateľských podnikov vo výrobných reťazcoch, ktoré využívajú nové technológie na zlepšenie kvality produkcie i zamestnania;
5. vyzýva vnútroštátne orgány verejnej moci, aby prijali alebo ďalej posilnili právne ustanovenia, ktoré vyradia z verejného obstarávania podniky, v prípade ktorých sa zistilo, že porušili pracovné právo, kolektívne dohody alebo etické kódexy;
6. víta prijatie nadnárodného právneho rámca schváleného jednotlivými nadnárodnými podnikmi a globálnymi odborovými združeniami, ktorý je vytvorený s cieľom chrániť pracovné normy v nadnárodných podnikoch a v ich subdodávateľských a pridružených podnikoch v rôznych krajinách a ktorý vymedzuje štatút pracovníka v závislej činnosti a poskytuje sociálnu ochranu bez ohľadu na osobitné podmienky zamestnávania;
7. berie na vedomie rozsudok vo veci *Wolff & Müller*, v ktorom sa Súdny dvor vyjadril, že nemecký vnútroštátny systém ručenia nie je v rozpore s právnymi predpismi Spoločenstva, ale slúži na zabezpečenie ochrany zamestnancov vyslaných do zahraničia;
8. berie na vedomie Komisiou predložený návrh smernice, ktorou sa stanovujú sankcie proti zamestnávateľom štátnych príslušníkov tretích krajín bez povolenia na pobyt, v ktorom Komisia navrhuje zaviesť pojem spoločné a nerozdielne ručenia do právnych predpisov Spoločenstva; víta skutočnosť, že Komisia tým poskytuje príklad toho, že spoločné a nerozdielne ručenie je ako európske pravidlo vhodným nástrojom zabezpečenia podnikateľskej zodpovednosti všetkých subdodávateľov vo vzťahu k právam zamestnancov;
9. berie na vedomie výsledok verejných konzultácií o zelenej knihe Komisie s názvom Modernizácia pracovného práva s cieľom splniť výzvy 21. storočia; v tejto súvislosti podporuje zámer Komisie prijať potrebné opatrenia na objasnenie práv a povinností strán zapojených do subdodávateľských reťazcov s cieľom zabrániť situácii, že pracovníci budú pozbavení možnosti účinne využívať svoje práva;
10. víta skutočnosť, že osem členských štátov (Belgicko, Fínsko, Francúzsko, Holandsko, Nemecko, Rakúsko, Španielsko a Taliansko) reagovalo na problém týkajúci sa povinností subdodávateľov ako zamestnancov prostredníctvom vytvorenia vnútroštátnych systémov ručenia; podnecuje ostatné členské štáty, aby zväzili podobné systémy; zdôrazňuje však skutočnosť, že uplatňovanie pravidiel v cezhraničných subdodávateľských vzťahoch je obzvlášť ťažké, keď členské štáty majú zavedené odlišné systémy;
11. zdôrazňuje skutočnosť, že zúžený rozsah ručenia, napr. obmedzenie sa len na jeden prvok reťazca, sa uvádza v štúdiu Európskej nadácie pre zlepšovanie životných a pracovných

podmienok ako jedna z príčin neefektívnosti opatrení;

12. zdôrazňuje, že malé podniky čelia osobitným výzvam; vyzýva politikov, aby vypracovali vhodné nástroje na zvýšenie informovanosti v tomto sektore;
13. pripomína všetkým zainteresovaným stranám, že vo svojom uznesení z 26. októbra 2006 o vysielaní pracovníkov vyzval Komisiu, aby upravila spoločné a nerozdielne ručenie pre vedúce alebo hlavné podniky s cieľom riešiť zneužívania pri využívaní subdodávateľov a externom najímaní cezhraničných pracovníkov a vytvoriť transparentný a konkurencieschopný vnútorný trh pre všetky spoločnosti;
14. opakuje svoj odkaz a vyzýva Komisiu, aby zriadila jasne vymedzený legislatívny nástroj Spoločenstva, ktorým by sa na európskej úrovni zaviedlo spoločné a nerozdielne ručenie, pričom by sa rešpektovali rozdielne právne systémy platné v členských štátoch a zásady subsidiarity a proporcionality;
15. vyzýva Komisiu, aby vykonala hodnotenie vplyvu týkajúce sa pridanej hodnoty a uskutočniteľnosti nástroja Spoločenstva na ručenia reťazca ako spôsob zvyšovania transparentnosti v subdodávateľských vzťahoch a zabezpečenia lepšieho presadzovania práva Spoločenstva a vnútroštátneho práva; zdôrazňuje, že takáto štúdia by mala byť medziodvetvová;
16. je presvedčený, že takýto nástroj prospeje nielen zamestnancom, ale aj orgánom členských štátov, zamestnávateľom a najmä MSP v ich boji proti šedej ekonomike, pretože jasné a transparentné pravidlá na úrovni Spoločenstva vytlačia pochybných prevádzkovateľov z trhu, čím sa zlepši fungovanie jednotného trhu;
17. domnieva sa, že rozsah ručenia v takomto nástroji by mal zahŕňať aspoň mzdy, príspevky na sociálne zabezpečenie, dane a škody vzniknuté pri pracovných úrazoch;
18. konštatuje, že všetky opatrenia, ktoré zamestnancom vyjasňujú ich práva a podporujú ich pri uplatňovaní týchto práv, prispievajú značnou mierou k podpore sociálnej zodpovednosti podnikov; vyzýva členské štáty, aby zabezpečili informovanosť zamestnancov o ich právach systémovým spôsobom; v tejto súvislosti prisudzuje zvláštnu zodpovednosť sociálnym partnerom;
19. vyzýva Komisiu, aby zintenzívnila úsilie s cieľom podporiť lepšiu a užšiu spoluprácu a koordináciu medzi vnútroštátnymi administratívnymi orgánmi, inšpektorátmi, štátnymi vykonávacími agentúrami, orgánmi sociálneho zabezpečenia a daňovými úradmi; vyzýva ďalej členské štáty, aby zaviedli prísnejšie overovacie postupy a aby podporovali užšie vzťahy medzi vnútroštátnymi inšpektorátmi práce, čím umožnia zvýšenú spoluprácu a koordináciu medzi nimi; vyzýva Komisiu, aby pripravila normy kvality pre inšpektoráty práce a uskutočnila štúdiu uskutočniteľnosti prípadných opatrení na zriadenie európskej siete inšpektorátov práce;
20. zdôrazňuje potrebu podporovať stimuly pre spoločnosti, aby vyvinuli maximálne úsilie a v dobrej viere odstránili porušovanie pracovného práva zo strany subdodávateľov, napríklad formou systémov osvedčení a etických kódexov vrátane oboznamovania orgánov a ukončenia zmluvy so subdodávateľom, ktorý používa protiprávne praktiky

s cieľom zabrániť možnosti, aby spoločne a nerozdielne ručil za takéto porušenie;

21. vyzýva obidve strany priemyselného odvetvia, aby prevzali iniciatívu v podporovaní kooperatívnych subdodávateľských vzťahov pri osobitných jednorazových prácach na jednej strane a v obmedzovaní množenia subdodávateľských vzťahov na strane druhej, a víta rozvoj rámcových dohôd, ktoré vymedzujú sociálnu zodpovednosť a ručenie v reťazci ako doplnenie potrebnej regulácie;
22. varuje tiež pred konfliktami a pred prekryvaním a duplicitou v ustanoveniach uvedených v etických kódexoch a pracovnom práve, ako aj v etických kódexoch, normách a usmerneniach prijatých verejnými orgánmi a platnými kolektívnymi dohodami; preto zdôrazňuje, že je potrebné, aby podniky v zmysle najvyššej priority dodržiavali etický kódex, normy a usmernenia navrhnuté na úrovni medzinárodných organizácií (OECD, MOP), na vnútroštátnej alebo odvetvovej úrovni;
23. pripomína všetkým zainteresovaným stranám, najmä zamestnávateľom, ich povinnosti súvisiace s informovaním, konzultáciami a účasťou pracovníkov, najmä tie, ktoré sú uvedené v právnych nástrojoch Spoločenstva a vnútroštátnych právnych nástrojoch;
24. navrhuje, aby sa možnosť zosúladenia rodinného života s prácou pre pracovníkov v subdodávateľských podnikoch vo výrobných reťazcoch zaručila zákonom na vnútroštátnej úrovni a aby sa účinne realizovali smernice o materskej a rodičovskej dovolenke;
25. vyzýva Komisiu, aby zabezpečila účinné dodržiavanie smernice 96/71/ES o vysielaní pracovníkov vrátane podľa potreby zavedenia konania o porušení právnych predpisov; okrem toho vyzýva Komisiu a členské štáty, aby prijali opatrenia zamerané na zlepšenie prístupu k informáciám pre vyslaných pracovníkov, na posilnenie koordinácie a administratívnej spolupráce medzi členskými štátmi vrátane ujasnenia úlohy styčných úradov členských štátov a na vyriešenie cezhraničných problémov presadzovania práva, ktoré bráni účinnému vykonávaniu smernice 96/71/ES o vysielaní pracovníkov;
26. zdôrazňuje, že možno prijať účinnejšie opatrenia na boj proti prípadným nepriaznivým dôsledkom využívania subdodávateľov prostredníctvom posilneného sociálneho dialógu medzi organizáciami zamestnávateľov a odborovými združeniami;
27. poveruje svojho predsedu, aby toto uznesenie postúpil Rade a Komisii a vládam a parlamentom členských štátov.

DÔVODOVÁ SPRÁVA

Využívanie subdodávateľov v Európskej únii zažíva v posledných desaťročiach rozmach, a to nielen v stavebníctve, ale aj v ostatných hospodárskych odvetviach ako upratovacie služby, doprava, cestovný ruch a lodiarstvo. Využívanie subdodávateľov často ponúka spoločnostiam možnosť využívať špecializovanú pracovnú silu flexibilným spôsobom a predstavuje faktor zvyšujúci hospodársku aktivitu, čím prispieva k vytváraniu pracovných miest.

Zatiaľ čo využívanie subdodávateľov zaznamenáva nárast, boli vznesené otázky týkajúce sa vplyvu využívania subdodávateľov na pracovné podmienky, a to najmä v súvislosti s právnymi dôsledkami využívania subdodávateľov na zamestnávateľov a pracovníkov, vplyvom na práva zamestnancov, zvýšenou možnosťou sociálneho dumpingu a možnosťou vyhýbať sa daňovým povinnosťami a povinnosťami sociálneho zabezpečenia. Dlhé subdodávateľské reťazce v stavebníctve sú osobitne vystavené zneužitiu. Medzinárodné prípady zahŕňajú dokonca scenáre, kde zamestnávateľ so sídlom v členskom štáte A vysielal pracovníkov z členského štátu B do členského štátu C.

V cezhraničnom kontexte sa problémy spojené s nepríjemnými situáciami znásobujú v prípade, že vysielanie pracovníkov sa uskutočňuje v treťom členskom štáte. Nedávny praktický príklad v tejto súvislosti je prípad cyperskej spoločnosti, ktorá vyslala poľských pracovníkov na výstavbu jadrovej elektrárne do Fínska. Spoločnosť bola pôvodne írsky, ale bola registrovaná na Cypre. Je jasné, že v zložitých cezhraničných prípadoch ako tento si vymáhanie nevyplatených mzdových nárokov vyžaduje značné úsilie.

Osem členských štátov (Belgicko, Fínsko, Francúzsko, Holandsko, Nemecko, Rakúsko, Španielsko a Taliansko) reagovalo na problémy týkajúce sa povinností subdodávateľov ako zamestnancov prostredníctvom vytvorenia vnútroštátnych systémov ručenia. Nedávna štúdia dublinskej nadácie ukazuje, že v týchto členských štátoch existujú dva typy ručenia: spoločné a nerozdielne ručenie (najmä pokiaľ ide o platby vnútroštátnym orgánom) a ručenie reťazca, ktoré sa môže obmedziť na hlavného dodávateľa alebo zahŕňa celý dodávateľský reťazec. Tieto ustanovenia o ručení zahŕňajú konkrétne tri typy záväzkov: mzdy, príspevky na sociálne zabezpečenie a dane.

V siedmich z týchto ôsmich štátov sa uplatňujú rôzne preventívne nástroje zamerané na zníženie možnosti ručenia príslušných strán. Zdá sa, že tieto systémy, hoci sa v jednotlivých krajinách líšia, sú celkovo úspešné. Nemal by sa podceňovať ich preventívny účinok pri podporovaní zdravých pracovnoprávných vzťahov a vo všeobecnosti spravodlivých podmienok v odvetví. Hoci sa vnútroštátne systémy ručenia považujú za vcelku účinné, dublinská nadácia dospela k záveru, že všetky uvedené krajiny čelia závažným problémom v súvislosti s presadzovaním a uplatňovaním ich systémov ručenia v prípade zahraničných subdodávateľov a agentúr na sprostredkovanie dočasnej práce.

Spravodajca je presvedčený, že európske problémy si vyžadujú európske riešenia. Európsky systém „spoločného ručenia“ alebo „ručenia klienta“ by zabezpečil, že hlavný dodávateľ viac zohľadní, či zmluvná strana je spoľahlivá a či hodlá konať v súlade s platnými legislatívnymi

požiadavkami, najmä v súlade so smernicou o vysielaní pracovníkov. Tento systém by riešil problém šedej ekonomiky a predchádzal by nespravodlivej hospodárskej súťaži zo strany zmluvných strán, ktoré platia zamestnancom menšiu než minimálnu mzdu. Je zrejmé, že tento systém by zvýhodňoval pracovníkov v tom zmysle, že by pridával ďalšieho „dlžníka“, ktorý by ručil spoločne so zamestnávateľom a ktorý by bol vo všeobecnosti solventnejší.

Európska komisia sa pri viacerých príležitostiach zaoberala otázkou ručenia. Komisia vo svojom oznámení týkajúcom sa smernice o vysielaní pracovníkov (KOM(2007)0304) predpokladá ďalšie akcie v tejto oblasti tým, že konštatuje, „či by subsidiárne ručenie mohlo predstavovať účinný a úmerný spôsob zvýšenia monitorovania a presadzovania súladu s právnymi predpismi Spoločenstva, si zaslúži lepšie skúmanie a hodnotenie“. Podobná otázka bola uvedená v zelenej knihe Komisie o pracovnom práve (KOM(2006)0708).

Súdny dvor v zásade schválil mechanizmus ručenia tým, že uznal, že sloboda poskytovania služieb (článok 49 Zmluvy o ES) nevyklučuje vnútroštátny systém upravujúci spoločné ručenie¹. Právna úprava sa však v jednotlivých krajinách líši, čím sa vytvára právna medzera najmä v tých členských štátoch, ktoré doposiaľ nemajú účinné právne predpisy. Preto spravodajca dospel k záveru, že iba európsky systém ručenia, ktorý zaobchádza rovnako so všetkými zainteresovanými stranami, môže vyhovieť potrebám európskeho trhu práce. Spravodajca je presvedčený, že európsky vnútorný trh bude profitovať z transparentného nástroja ručenia a stane sa dynamickejšim.

¹ Vec C-60/03 Wolf & Müller

VÝSLEDOK ZÁVEREČNÉHO HLASOVANIA VO VÝBORE

Dátum prijatia	11.2.2009
Výsledok záverečného hlasovania	+: 28 -: 14 0: 0
Poslanci prítomní na záverečnom hlasovaní	Jan Andersson, Edit Bauer, Iles Braghetto, Philip Bushill-Matthews, Milan Cabrnach, Alejandro Cercas, Ole Christensen, Luigi Cocilovo, Jean Louis Cottigny, Jan Cremers, Harald Ettl, Richard Falbr, Carlo Fatuzzo, Ilda Figueiredo, Joel Hasse Ferreira, Stephen Hughes, Karin Jöns, Ona Juknevičienė, Jean Lambert, Bernard Lehideux, Elisabeth Lynne, Thomas Mann, Jiří Maštálka, Maria Matsouka, Elisabeth Morin, Csaba Óry, Siiri Oviir, Marie Panayotopoulos-Cassiotou, Pier Antonio Panzeri, Rovana Plumb, Elisabeth Schroedter, José Albino Silva Peneda, Jean Spautz, Gabriele Stauner, Ewa Tomaszewska, Anne Van Lancker, Gabriele Zimmer
Náhradníci prítomní na záverečnom hlasovaní	Françoise Castex, Gabriela Crețu, Lasse Lehtinen, Adrian Manole, Ria Oomen-Ruijten, Csaba Sógor, Patrizia Toia